

Acțiune introdusă la 12 august 2013 — Gruppo Norton/OAPI — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Cauza T-427/13)

(2013/C 313/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Gruppo Norton Srl (Carini, Italia) (reprezentant: M. García Lirola, abogada)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— pronunțarea unei hotărâri pe fond prin care să autorizeze înregistrarea mărcii pentru ansamblul produselor solicitate.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Gruppo Norton S.r.l.” pentru produse din clasele 7-9 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 169 753

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Victoriano Marín Nicolás

Marca sau semnul invocat: marca spaniolă „NORTON HISPANO” pentru produse din clasa 9

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: declară calea de atac inadmisibilă

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 19 august 2013 — IOC-UK/Consiliul

(Cauza T-428/13)

(2013/C 313/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Iranian Oil Company UK Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentați: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers și N. Pilkington, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei 2013/270/PESC a Consiliului din 6 iunie 2013 (JO L 156, p. 10) de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 522/2013 al Consiliului din 6 iunie 2013 (JO L 156, p. 3) privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care actele atacate o vizează pe reclamantă;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive întemeiate pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură, precum și pe încălcarea tratatelor și a prevederilor legale privind aplicarea lor: încălcarea dreptului la a fi ascultat, motivare insuficientă, încălcarea dreptului la apărare, săvârșirea unei erori vădite de apreciere, nerespectarea principiului fundamental al proporționalității, nerespectarea principiului fundamental al egalității de tratament și al nediscriminării și nerespectarea dreptului fundamental de proprietate.

Reclamanta arată că Consiliul nu a audiat reclamanta și că nu există elemente care să fi împiedicat acest lucru. În plus, Consiliul a oferit o motivare insuficientă. Cererile reclamantei prin care urmărea dezvoltarea motivării și de acces la documente nu au primit încă un răspuns, în afara unei scrisori sumare de confirmare de primire. Prin aceste omisiuni, Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantei, căreia i-a fost refuzată posibilitatea efectivă de a combate afirmațiile Consiliului, întrucât aceste afirmații nu i-au fost dezvoltate reclamantei. În plus, Consiliul nu a explicat de ce faptul că National Iranian Oil Company exercită un control direct asupra reclamantei ar avea drept rezultat un avantaj economic pentru statul iranian care ar încălca obiectivul deciziei atacate și al regulamentului. În raport cu motivele invocate pentru includerea sa pe listă, reclamanta consideră că acestea sunt fie insuficiente, fie viciate de o eroare vădită de apreciere. În plus, în ansamblu, compararea obiectivelor deciziei de includere pe listă și impactul concret al acestei decizii pentru reclamantă demonstrează că decizia este disproporționată. În sfârșit, Consiliul a încălcat dreptul fundamental de proprietate prin faptul că a adoptat măsuri a căror proporționalitate nu poate fi determinată.